

Voor zijn hoofdrol in *Ron Goossens, Low-Budget Stuntman* kwam Tim Haars (35) in vier maanden tijd vijftien kilo aan. Hij werd er depressief van. 'Halverwege het filmen kwam ik op een punt waarop ik mezelf afvroeg waar ik nu eigenlijk mee bezig was. Mijn lichaam stond uit. Ik vond het leven ronduit kut. Als ik nu me nog steeds zo zou voelen, was ik liever met dit leven gekapt.'

**'Ik wilde alleen
maar op mijn
vader lijken'**

TEKST FRANK WAALS
FOTOGRAFIE CORNÉ VAN DER STELT

‘Door het skaten leerde ik mijn lichaam goed kennen, onder meer door te weten hoe ik moest vallen. En als skater doe je dat regelmatig’

B

Ben je ooit vreemdgegaan?

‘Wat een rare vraag. Natuurlijk niet. Mijn vriendin en ik zijn al meer dan tien jaar samen en niet van plan er een punt achter te zetten. Ook zijn we de ouders van een zoon. Waarom wil je dat weten?’

In je film moet je, in opdracht van je vriendin, naar bed met een ander. Ik vraag me af hoe je dan je research doet.

‘Aha, op die manier. Dat is wel redelijk bizar ja; als ik zelf wat slippertjes had gemaakt dan had ik ook zeker uit die ervaring kunnen putten, maar dat is nu niet het geval. Ik zie het maar gewoon als een kleine sociale studie. 80 procent van wat ik moet doen staat in het script, en de overige twintig procent verzijn ik zelf. Je hoeft ook niet zelf vreemd te zijn gegaan om het vervolgens te kunnen spelen, al kun je je afvragen of het wel echt vreemdgaan is als je het in opdracht van je eigen vriendin moet doen. Ik krijg in de film permissie om een andere chick te regelen, dus ik hoef niets stiekem te doen. Mijn vriendin doet dat echter wel volop. Ze neukt de ene gast na de andere en op het moment dat ik daar dan achterkom, ben ik te laf om er iets van te zeggen. Ron wordt niet boos, maar verdrietig. Hij komt totaal niet voor zichzelf op. Hij is daardoor de ultieme antiheld, maar juist daardoor ga je van hem houden.’

In het echte leven leerde je je vriendin op een vreemde manier kennen.

‘We zagen elkaar voor het eerst op een avond dat ik de kroeg werd uitgeweid, terwijl zij juist net diezelfde kroeg binnenkwam. Op de een of andere manier wist ik toch weer binnen te komen en raakten we aan de praat. Vervolgens raakte alles in een stroomversnelling en woonden we een maand later al samen.’

Hoe zou jij zelf hebben gereageerd als je jouw vriendin betrapt met een ander?

‘Daar ga ik niet op in, want dan ga ik het over mijn privéleven hebben en dat doe ik gewoon niet.’

Waarom is dat zo’n issue voor je?

‘Dat is het niet, maar ik wil gewoon voorkomen dat ik ergens weliswaar een mooi verhaal vertel, maar dat het dan zich vervolgens als losse flarden over het internet verspreidt. Het is verder ook niet belangrijk hoe ik mijn leven invul buiten de camera om, toch? Tenminste, niet voor het publiek dat naar mijn films komt om mij in een bepaalde rol te zien. Ik ben gewoon een nuchtere jongen die opgroeide in Maaskantje, een klein Brabants dorp met 1500 inwoners waar helemaal niets gebeurde, totdat wij er *New Kids* gingen opnemen. Ik hou van een biertje en dan het liefst in groten getale, waarna ik vervolgens dronken allemaal gekke dingen doe. Maar ik weet wanneer ik moet stoppen, zo ook bij dit soort vragen.’

Toch nog even over hoe jij zelf in het leven staat: ben je bijgelovig?

‘Nou, oké dan. Deze krijg je van me. Bijgelovig ben ik totaal niet, alleen dacht ik gisteren wel al: ai, dit interview ga ik op vrijdag de dertiende doen, da’s toch wel een beetje apart. That’s it, meer niet. Bijgeloof en ritueeltjes zijn ook meer iets voor theatermensen en voetballers. Die presteren beter als ze steeds dezelfde onderbroek dragen. Bij mij zou dat lastig gaan omdat ik toch steeds weer op een andere locatie en in een andere situatie verkeer als ik aan het draaien ben. Wel keer ik voor elke belangrijke scène even in mezelf, vergeet dan alles en iedereen om me heen en bereid ik me voor op de dingen die ik moet doen. Maar dat is eerder concentratie dan bijgeloof.’

Je kunt je nog zo goed voorbereiden, improvisatie is ook een fijne gave om over te beschikken, niet?

‘Tijdens repetities improviseer ik er nog regelmatig op los en als dat goed uitpakt, nemen we het mee in de daadwerkelijke scène. Eigenlijk improviseer ik de hele dag, alleen ben ik me er dan niet bewust van. Volgens mij heet het dan weer natuur. Dat komt ook omdat je het karakter dat je speelt op den duur steeds beter leert kennen en je daar op een set ook automatisch naar gaat gedragen. En de mensen met wie ik in *New Kids* en *Bro’s Before Ho’s* werkte, zijn mijn vrienden die ik ook buiten het werk om zie. ➤

NIEUWE REVU ONTMOET TIM HAARS

Waar? Op het kantoor van de filmmaatschappij in Amsterdam.

Wanneer? In januari, op vrijdag de 13de.

Verder nog iets?

Twee weken na het interview komen we elkaar opnieuw tegen op de première van zijn nieuwste film. Tim: ‘De foto’s zijn vet geworden, zeg! En, covertje, covertje?’

‘Je kunt je afvragen of het wel echt vreemdgaan is als je het in opdracht van je eigen vriendin moet doen’

Dat maakt het spelen nog natuurlijker, alsof je samen een soort ensemble bent. Geen boyband die door andere mensen bij elkaar is gezet, maar gasten die sowieso al kunnen lezen en schrijven met elkaar. Dat komt die films alleen maar ten goede.’

Maar je moet daarin wel doen wat je eigen broer, scriptschrijver Steffen, je opdraagt. Zo steekt hij je in Rob Goossens doodleuk in de fik... Leuke broer heb je.

‘Wat een klojo, hè? En dat moet ik dan familie noemen. De film was nog geen vijf minuten oud, of ik kroop al uit een brandende auto die vlak daarvoor over de kop was geslagen. Toen ik het script voor het eerst las, moest ik ontzettend lachen. Ook vanwege dat hele vreemdgaangebeuren. Mijn vriendin vindt onze relatie dus zo slecht dat ze voorstelt dat ik met een ander tussen de lakens kruip in de hoop dat het alsnog kapotgaat. Simpelweg omdat ik zelf te schijterig ben om het uit te maken. Bizar! En dan vervolgens teleurgesteld zijn als ik nog slaag in deze mission impossible ook, uitgevoerd door een alcoholistische stuntman. Volgens mij is er geen slechtere combinatie denkbaar. Best sadistisch om zulke zwarte humor te bedenken voor een film. Omdat zijn leven zo ongelooflijk kut is en hijzelf slachtoffer van de situatie is, wordt Ron grappig. En dan krijgt hij ook nog eens allerlei rare types op zijn dak, gespeeld door mensen als Chris Zegers en Gerda Havertong, die in deze film haar achternaam wel heel erg veel eer aan doet. (door het spelen van een tongzoenscène met Tygo Gernandt, red.)’

‘Living on the edge’ komt bij mij op als ik je zo hoor. Altijd al zo geleefd?

‘Ik heb altijd wel de extremen opgezocht, ja. Niet altijd tot vreugde van mijn ouders, maar goed: ik moet toch doen wat ikzelf leuk vindt. Zo reisde ik op mijn twaalfde al de hele wereld over om op professioneel niveau te skaten. Iets wat me twee keer Nederlands kampioen heeft gemaakt en op het WK in Amerika heeft gebracht. Door die sport leerde ik mijn lichaam goed kennen, onder meer door te weten hoe ik

moest vallen. En als skater doe je dat regelmatig. Tot wel vijfhonderd keer op een dag... Of driehonderd... Nou goed, een stuk of 22 keer per dag dan. Die fysieke slimheid heb ik perfect kunnen gebruiken voor deze stuntmannenfilm, en het is jammer dat er in Nederland niet meer van dat soort films gemaakt worden. *Vet Hard* en *Amsterdamned* staan bijvoorbeeld in hetzelfde rijtje, maar zijn ook alweer van een tijdje geleden.’

Zijn je ouders lang boos op je geweest?

‘Niet echt boos, maar ze hebben me wel lang gestimuleerd iets van mijn school te maken. Dat mislukte echter grandioos. Ik stookte fikkies, bouwde boomhutten, treiterde kippen in het kippenhok en deed het slecht op school. Op de basisschool bleef ik al zitten omdat ik nog te speels was, en op de mavo vertrok ik al na het eerste jaar. Ik was een boef die veel gare dingen deed, en zijn aandacht meer bij het skaten had liggen. Als mij iets boeit dan is het hoogst haalbare bereikbaar. Met skaten kon ik daarmee uit de voeten, met school niet. Inmiddels zijn ze supertrots op me en mijn pa wist waar dit vandaan kwam. Zelf was hij ooit Nederlands kampioen motorcross, dus qua denken zitten we op één lijn. Ik wilde alleen maar op mijn vader lijken, zoals elke jonge jongen graag doet.’

Dus jij maakt er geen probleem van als je kinderen het later slecht doen op school?

‘Zeker wel, maar ik zal ze nooit tegenhouden hun passie te volgen. Mocht dat acteren zijn, dan zal ik niet in de weg gaan staan, maar wel waarschuwen voor de gevaren van het vak. In deze branche heb je nooit zekerheid wat betreft werk. Dat moet je je wel goed beseffen. Om die reden houden ook alleen de mensen die echt in zichzelf geloven het lang vol.’

In deze film wijst men je voortdurend op je tekortkomingen. Doe jij dat zelf ook bij anderen?

‘Ik zal nooit belerend met het vingertje wijzen alsof ik de wijsheid in pacht heb. Voor mij heeft dat nooit gewerkt, dus dan moet ik dat nu ook zelf niet gaan doen. Ik hoop eerder dat ik mensen wel inspireer door de wijze waarop ik werk. Dat mensen denken: holy shit, hij gaat echt ver voor die rol – en er dan een soort zaadje is geplant. Voor deze film moest ik in korte tijd heel dik worden en ook weer afvallen, en al met al heeft me dat een compleet jaar van mijn leven gekost. Dat ben ik dus kwijt. Deze rol voelde echter aan als de rol van mijn leven en dus had ik het ervoor over. Toch bereikte ik uiteindelijk halverwege een punt waarop ik mezelf serieus afvroeg waar ik nu eigenlijk mee bezig was, en of dit wel zo’n verstandige keuze was.’ ➤

'Ik ben gewoon een nuchtere jongen uit Maaskantje, een dorp waar helemaal niets gebeurde. Totdat wij er *New Kids* gingen opnemen'

Waar had je het meest problemen mee?

'Zo'n vier maanden at ik van alles grotere porties, en dan het liefst met heel veel koolhydraten. Geen non-stop McDonald's, want dan had ik nu met allerlei hart- en vaatziekten rondgelopen, maar verantwoorde producten als vette vis en noten. Daarnaast dronk ik drie keer per dag 125 milliliter nutridrink met daarin 300 calorieën, oftewel 900 per dag. In totaal heb ik 450 van die flesjes naar binnen gewerkt. Ik was de hele dag alleen maar aan het eten, slapen en niets anders.'

Wat deed dat met je?

'Ik werd er flink chagrijnig en zelfs depressief van. Ik wilde niet meer. Het liefst wilde ik alleen maar op bed liggen, want mijn lichaam stond op een gegeven moment uit. Ondertussen moest ik wel gewoon draaien voor die film, en elke ochtend stond ik met tegenzin op om daarnaartoe te gaan. "Ik voel me klote, dus hoe ga ik dit in hemelsnaam volhouden? Ik kan onmogelijk dit

karakter spelen." Achteraf gezien had ik echter het perfecte lichaam gecreëerd. Juist omdat ik iemand speel die helemaal onderin zijn energie zit en dat in dit geval ook letterlijk het geval was. Als ik over een paar jaar deze beelden terugkijk, dan zie ik dus niet alleen maar de acteur Tim maar voor een deel ook daadwerkelijk de man die ik toen was. Een ellendeling die nergens meer zin in heeft en het leven ronduit kut vindt.'

Behoort deze periode tot een van de minste in je leven?

'Ja, zonder twijfel.'

Wanneer bereikte je het absolute dieptepunt?

'Dat was op de dag dat er iemand met zijn auto vol achterop mijn nieuwe Jaguar knalde. Ik boog voorover om te zien wat de schade was, maar toen ik vervolgens weer omhoog kwam ging het helemaal mis. Bam: spit in mijn rug. De zwaarste die ik ooit in mijn leven heb gehad. Alles ging finaal op slot. Er stond die week een scène op het programma waarin ik fysieke pijn moest uitstralen, dat was op dat moment niet zo moeilijk. Drie weken lang ben ik diagonaal de set opgekomen en moest ik door middel van acupunctuur, pijnstillers en massages weer de oude zien te worden. Niet normaal hoeveel pijn ik had, maar ook nu weer: vervelend voor mij, perfect voor de film.'

Een gevolg van je veranderde levensstijl?

'Misschien wel een beetje, ja. Ik denk dat vijftien kilo aankomen over een periode van tien jaar helemaal niet erg is. Ik kwam dat echter aan in een tijdsbestek van slechts vier maanden, dus mijn lichaam schrok zich rot. Je beweegt je ook anders als je dik bent. Je reageert trager op dingen en bent over het algemeen passief, ongeïnteresseerd en hebt een spanningsboog die korter is dan een kind van vier. Ik was in alle opzichten een mindere versie van mezelf en dat probeerde ik te verhullen door op straat veel kleding te dragen, een muts en een bril. Als ik überhaupt de straat al op ging dan, want ik zat voornamelijk thuis. Uitgaan deed ik niet en een jaar lang had ik geen werk, omdat casting directors niet zaten te wachten op dikke Tim.'

Maar dan moet het er vervolgens ook weer allemaal af...

'Mijn vader was daar een goede motivator in, simpelweg door me continu uit te lachen omdat ik zo moddervet was. Ik begon op 68,5 kilo, ging uiteindelijk naar 84 en ik weeg nu weer 73, maar dan wel inclusief vijf kilo aan spiermassa. Jordan Bres, de trainer van Epke Zonderland en Henk Grol, heeft me goed onder handen genomen, al stond ik in het begin wel aan de zijlijn te kotsen van ellende. Het werd regelmatig zwart voor mijn ogen, waarna ik bijna tegen de vlakke ging.'

Als je voor altijd als 'dikke Tim' door zou hebben moeten gaan, dan...

'...was ik er liever gewoon helemaal mee gekapt. Echt waar. Een depressief, zwaarmoedig leven tegenover een energiek bestaan en de fitste versie van mezelf zijn, dat is makkelijk kiezen. Ook voedingscoach Susanne Verzuu heeft me goed geholpen, door precies aan te geven wat ik moet eten en wanneer. Ik weet daardoor nu zoveel van koolhydraten, eiwitten en suikers, dat ik vrienden voortdurend uitleg hoe ze moeten ontbijten. Echt kansloos, haha. De belangrijkste regel is echter: verbrand gewoon meer dan dat je eet. Het is niets meer dan logisch nadenken.'

Deze beproeving ging vrij ver. Waar ligt jouw grens?

'Geen idee, maar in ieder geval ver genoeg. En ik heb veel uitdagende dingen gedaan, zoals het besturen van een vliegtuig uit de Tweede Wereldoorlog, waarin ik een looping maakte, tot het vangen van een alligator in Louisiana. Dat allemaal samen met mijn broer en moeder, die we zo gek kregen om met ons een soort bizarre bucketlist af te werken.'

Moeder Helma, die meeluisterde: 'Ze wilden me echt dood hebben geloof ik, zo extreem was het wat we allemaal deden. Ik ben van nature nogal

bang aangelegd, dus die twee smeerlappen dreeven me compleet tot wanhoop als ze me uit een vliegtuig gooiden of van een brug duwden. Wel aan een parachute of koord.'

Tim weer: 'Ik hou hiervan en zal altijd het avontuur blijven opzoeken. Het feit dat ik nu vader ben, betekent niet dat ik het daardoor ineens rustiger aan doe. Ik ben me bewust van de verantwoordelijkheid die ik over hen draag, maar dat staat in mijn ogen toch los van mijn werk. Omdat ik situaties goed kan inschatten, hoef ik nu niet ineens anders te gaan leven dan ik altijd al gedaan heb, ook niet nu ik kinderen heb. En voor mijn vriendin hoeft het ook niet want ze kent me niet anders. Ik ben altijd al zo geweest, heel fysiek.'

Dat fysieke in rollen, daar ben je straks toch te oud voor?

'En daarom pak ik nu juist wat ik pakken kan. Wie zegt mij inderdaad of ik over tien jaar lichamelijk nog kan opbrengen wat ik nu doe? Ik staar me er echter ook weer niet blind op. Op New Kids ben ik bijvoorbeeld nog steeds fucking trots, maar toch heb ik daarna een tijd lang niet meer van dat soort rollen aangenomen. Ik wilde me er een beetje van losmaken. Je wil niet weten wat ik daardoor op straat allemaal meemaak.'

Dat wil ik wel!

'Met vrienden was ik eens een avond uit. We liepen langs een kroeg waar op dat moment net een hele groep gasten naar buiten kwam. Ze herkennen mij, tilden me vervolgens zonder te vragen boven hun hoofden en gooiden me achter de bar, waar ik een microfoon in mijn handen geduwd kreeg. Of een groep kinderen die op straat van voor tot achteren het lied uit Bro's Before Ho's begint te zingen. Een cameraploeg die om zes uur 's morgens bij me aanbelt voor een ontbijtje, of mensen die me complete filmscripts opsturen met alternatieve eindes waarin dames mij plotseling beginnen te kussen. Het is helemaal niet erg om bekend te zijn, maar ik moet er wel nog steeds heel erg aan wennen. De reacties komen voort uit het feit dat ik me niet profileer als de perfecte gast en ik sowieso al een lage broeddruk heb. Die moet ik op peil houden met fruit en snoep. Ik sta daarom de hele dag strak van de bananen en zoute drop.' ✕